

λόφον τοῦ Γάρον, "Άγγελον τῆς Ἐλευθερίας": — ἡ Ἑλληνικὴ Σημαῖα (0) μὲ Ἀγνωστίαν Βασιλόπαιδα, Εἶμαι Ζακυνθία, Παλλάδα, Ζελζά Χαρούν, Δέαν, "Ελαφον τῆς Αἰγαίου".

ΕΓΓΡΑΦΗ ΑΠΟΡΟΥ

"Ο Σύλλογος τῆς Ελλήσης Μυτιλήνης ἐνέγραψε δὲ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ. 68 συσταθέντα ἀπόρον. Εὔχη!

"Η Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Ἐθνικὸν, "Υμον" (τὸ Χειρόν Παγώντι) σὲ εὐχαριστεῖ διὰ αὐτὰ ποὺ γράψεις ὅτα συστήνων ἀπόρους, καὶ μοῦ ἐνθυμίσῃς καὶ τὸν ἀνεψιόν τοῦ παντοπλῶν σας! Εὐνοχίαν Κ. Μτ. (θερμός εὐχαριστῶν καὶ διὰ τὸ νέον ξεσπάθωμα) Στρατηλάτην τῆς Ασίας (ἴδιας) Καύχημα τῶν Ἐλλήνων (δηγύματα τῶν συνδρομητῶν μου δὲν δημοσιεύεται). Ήχον τῆς Διάμηνος (βέβαια, μὲ τὸ σηνήν βίαιον δὲν παιρνοῦται τὰ βραβεῖα: ἀλλὰ ποῦ κύριες καμιανοὶ φοράν) Λουκίην Λάραν (πολὺ προσεχῶς δὲν δημοσιεύεται καὶ τάποτε λέσματα τῆς μεταφράσεως ἔνα-ἔνα; βλέπετε πολὺ ἐνδιαφέρουσαν ἡ ἐπιστολή σου!) Ἐθνικὸν Ποτηνούρογάν (πῶς; κάθε πέρσον καὶ καλλίτερα; ναί, πολὺ καλλίτερα; εὐρήξατε τὴν μεταφράσεως ἔνθυμον μου συνδρομητῶν) Χαῖρε Πατέρες (ἐστειλάθη ἐγώ δὲν εἰμι πορρὸν νὰ σοῦ εἴπω ποὺ εὐρίσκεται ἡ Ιονίας ἐρώτηση την διὰ Μ. Αλγελίας ἀνθέλη νὰ τὸ εἶπη αὐτή.) Ρήγαν Φεραγγάν (έξυπνοτάτα ὅσα γράψεις διὰ τὸ φάρευμα γενικῶς καὶ διὰ τὸ φάρευμα τοῦ Χαμίτ ιδιαίτερως...) Απολεσθεόντας Ἐλαΐδα (ἢ, τι νὰ κάμωμεν! ἀφοῦ δεν εἴναι εἴκονος, ὑποροή) Ἐνθυμοιώδης Ἐλληρα (χάρτην ἐστειλάθη μοι καὶ πάσον ἐπιτυχίαν!) Δροσόλοντος Αὐγῆν (σὲ περιμένω) Αρχιεπίσκοπον Γερμανὸν (χαρωπὸν ποὺ ἐγνωρίσθη μὲ τὸν καλὸν μου φίλον) Δινοπαδούμενην Ἐλλάδα τοῦ 21 (βεβαίως, φρεῖ νὰ λάβῃ θευδόνυμον, πληρῶν μίαν δραμῆν ὡς δικαιώματα) Τέρπονταν Παταίληντον (τοῦ ὅλιος τὴν ἔκαμε κυριολεκτικῶς ἀρπάνων!) Αθανάσιον Διάκονον, κτλ. κτλ.

Εἰς δύσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 12 Αὐγούστου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λόσιες δενταὶ: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶν μέχρι τῆς 1 Σεπτεμβρίου ἐν τῷ "Ἐπαρχίων μέχρι τῆς 12 Σεπτεμβρίου" ἐν τῷ "Ἐστατερικοῦ μέχρι τῆς 28 Σεπτεμβρίου.

370. Δεξιγύριφος.

Σὲ μὰ μας πόλιν ἔσελα
Μιὰ νότα γιὰ κεφάλη
Κι' ίδου, τὴν πρώτην ὄψι τῆς
Ἀμέσως μεταβάλλει:
Ψηλόνει, γιγαντώνει,
Χώρες περιστᾶ, πελάγη,
Καὶ στῆς Ασίας τὰ βουνά
Νὰ πάρῃ θέση τὸ πάγκοι.
Ἐσταλή ὑπὸ τοῦ Δεκαπενταύτου Πλαιάκουν

371. Αναγραμματισμός.

Καὶ εἰς κάρπουν, καὶ εἰς βουγά
Φυτρωμένη θὰ μὲ ίδης:
Τὰ μεσαῖα ἀντιμετωπίσῃς,
Εἰς τὸ σῶμα θὰ μὲ εὑρῆς.
Ἐσταλή ὑπὸ τοῦ Δάκου Υποδούλου "Ελλήνος

372. Τοργύριφος.

Ρήμα κοινότατο νὰ δέντονήσῃς,
Παλὴ θασίλισσα γιὰ νάναστήσῃς.
Ἐσταλή ὑπὸ τοῦ Ζακυνθίου Πανος

373. Δημάδες Αἴνυμα.

Ο γυιός μου δὲ Κοντοθόδωρος
Μὲ τὰ πολλὰ ζωνάρια.
Ἐσταλή ὑπὸ τῆς Αιγαίτιας Βασιλόπαιδος

374. Βέλος.

Νάντικατασταθοῦν οἱ ἀστερίσκοι καὶ αἱ στιγμαὶ διὰ γραμμάτων οὔτε, ὡς νάναγνωσκεται: καθέτως, θάλασσα τῆς Ἐδρώπης ἐπάνω, δεξιὰ τῶν χρήτημον, ἀριστερῆ πρόθεσις κατὰ, δεξιὰ ἐκ τῶν δύο κατὰ σειράν: ἀντωνυμία, σύνδεσμος, νῆσος, θέα (αἱ λέστες ἀριστερίσκους).

Χίουν πάντοτε ἀπὸ τοὺς Κόμητος Μόντε-Χρίστου

375. Ἐπιγραφή.

Ν Υ Ε Τ Α Ρ Ν
Μ Κ Ε Κ Ο Ι
Ε Ι Σ Ν Δ
Ο Ε Ω

Να καὶ μιὰ ἐπιγραφὴ
Ποῦ εἴκολα θὰ διαβάσῃ!

Ἐσταλή ὑπὸ τοῦ Δουκὸς τῆς Σπάρτης

376. Απροσδόκητον.

Τὶ προσπαθεῖς νὰ εύρῃς;

Ἐσταλή ὑπὸ τοῦ Ελευθέρου "Ελληνος"

377. Συλλαβικὴ Μεσοστιχίς

ἐξ ἀναγραμματισμοῦ.

Αἱ κάτωθι ζητούμεναι λέστες νάναγραμματισθῶν οὔτε, ὡς αἱ μεσαῖαι συλλαῖαι τῶν νέων λέξεων νάποτε λόγου περιώνυμον χώρων Αστακήν:

1, "Ορος τῆς Θράκης" 2, Διάσημος Ἀργονάυτης 3, Τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιτρεπόμενον.

4, Πόλις ἡ ὁρος νήσου.

Ἐσταλή ὑπὸ Κινέροντος τοῦ Ρωμαίου

378. Μικτόν.

αιο-νδρ-η-πν-ια-πλτν

Ἐσταλή ὑπὸ τῆς Ποιμενικῆς Φλογέρας

379. Γερφός.

Λ Λ Λ Λ
Μ Λ Λ Λ Λ
Λ Λ Λ Λ

Ἐσταλή ὑπὸ Εύστρατου Ζ. Παρασκευατοῦ

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πλευρῶν. Ανηκόσιαν τοῦ φύλλου. 30

293. Ἐλένη (ἢ, ἔν, ι.) — 294. Πάτραι (ατρα). 295. Τὸ αὐτό.

296. ΚΡΕΩΝ 297. Ἀγιος δὲ πρὸς
ΠΥΡΡΑ φῶς τῆς ἀλήθεως καθό-
ΜΥΡΩΝ νος. ("Η ἀνάγνωσις εἰ-
ΠΟΛΟΣ τοῦ μέσου, καὶ εἴται
ΣΑΡΔΩ πρὸς τὰ κάτω, κάνει τὸν γύρον τοῦ σχηματος ἐκ δεξιῶν πρὸς τάπερα). — 298-300. 1. Κάρηλος (Ἐλλὰς ΟΛΗ ΜΑΚΑρία...) 2. Ημίονος (δΣΟΝ ΟΙ ΜΗδικοί...) 2. Λέων (ΜανθόΝΩ ΕΛληνά). — 301. ΑΥΓΑΔΟΣ (Αρταξέρξης, Υπολαίς, Λόνος, Οσσα, Σάλος.) — 302. Ο μηδὲν ἀδικῶν μηδενὸς δεῖται νόμου. — 303. Ἀστατα τὰ τῆς τόχης (ἀς - τα τα τα - τ' εἰς τι - χ' εἰς.)

371. Αναγραμματισμός.

Καὶ εἰς κάρπουν, καὶ εἰς βουγά
Φυτρωμένη θὰ μὲ ίδης:
Τὰ μεσαῖα ἀντιμετωπίσῃς,
Εἰς τὸ σῶμα θὰ μὲ εὑρῆς.

Ἐσταλή ὑπὸ τοῦ Δάκου Υποδούλου "Ελλήνος

372. Τοργύριφος.

Ρήμα κοινότατο νὰ δέντονήσῃς,
Παλὴ θασίλισσα γιὰ νάναστήσῃς.

Ἐσταλή ὑπὸ τοῦ Ζακυνθίου Πανος

373. Δημάδες Αἴνυμα.

Ο γυιός μου δὲ Κοντοθόδωρος
Μὲ τὰ πολλὰ ζωνάρια.

Ἐσταλή ὑπὸ τῆς Αιγαίτιας Βασιλόπαιδος

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

1 Η λέξης μὲ ἀπλά στοιχεῖα τῶν 8 συγμόνων τετρά 10, διὰ δὲ τὸς συνδρομητῶν μας λεπτὰ 5 μονον. μὲ παχά στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ εφαὶ καὶ εἰς τὸ τριπλάσιον. Ελάχιστος δρός 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ διγνάτες τῶν 15 πληροφοριῶν τὰ τρία 15. Ο χωριστὸς στήχος, ἵστω μὲ πολλὰ λέξιν, μὲ περισσαὶ δηλαδὴ ποιεῖται τῶν 8 συγμόνων, ἵστω μὲ πολλοὺς λέξεις τὰς ἔξι τοῦ πατέρος μηνὸς.

Ἐσταλή ὑπὸ τοῦ Κόμητος Μόντε-Χρίστου

375. Επιγραφή.

Ν Υ Ε Τ Α Ρ Ν
Μ Κ Ε Κ Ο Ι
Ε Ι Σ Ν Δ
Ο Ε Ω

Να καὶ μιὰ ἐπιγραφὴ
Ποῦ εἴκολα θὰ διαβάσῃ!

Ἐσταλή ὑπὸ τοῦ Δουκὸς τῆς Σπάρτης

376. Απροσδόκητον.

Τὶ προσπαθεῖς νὰ εύρῃς;

Ἐσταλή ὑπὸ τοῦ Ελευθέρου "Ελληνος"

377. Συλλαβικὴ Μεσοστιχίς

ἐξ ἀναγραμματισμοῦ.

Αἱ κάτωθι ζητούμεναι λέστες νάναγραμματισθῶν οὔτε, ὡς αἱ μεσαῖαι συλλαῖαι τῶν νέων λέξεων νάποτε λόγου περιώνυμον χώρων Αστακήν:

1, "Ορος τῆς Θράκης" 2, Διάσημος Ἀργονάυτης 3, Τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιτρεπόμενον.

4, Πόλις ἡ ὁρος νήσου.

Ἐσταλή ὑπὸ Κινέροντος τοῦ Ρωμαίου

378. Μικτόν.

αιο-νδρ-η-πν-ια-πλτν

Ἐσταλή ὑπὸ τῆς Ποιμενικῆς Φλογέρας

379. Γερφός.

Λ Λ Λ Λ
Μ Λ Λ Λ Λ
Λ Λ Λ Λ

Ἐσταλή ὑπὸ Εύστρατου Ζ. Παρασκευατοῦ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΗΜΑΙΑ

ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΔΗΜΟΨΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 1909 (Θ, 282)

Π αρακαλῶ μέλη Συλλόγου «Ωραίας Χιου»

ὅπως μὲ υπόστηρίξων ἐν τῷ προσεχεῖ Δημοφίσηματι.

Ελληνικὴ Σημαῖα (Θ, 283)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΣΤΕΜΜΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΩΝ ΟΚΝΗΡΩΝ

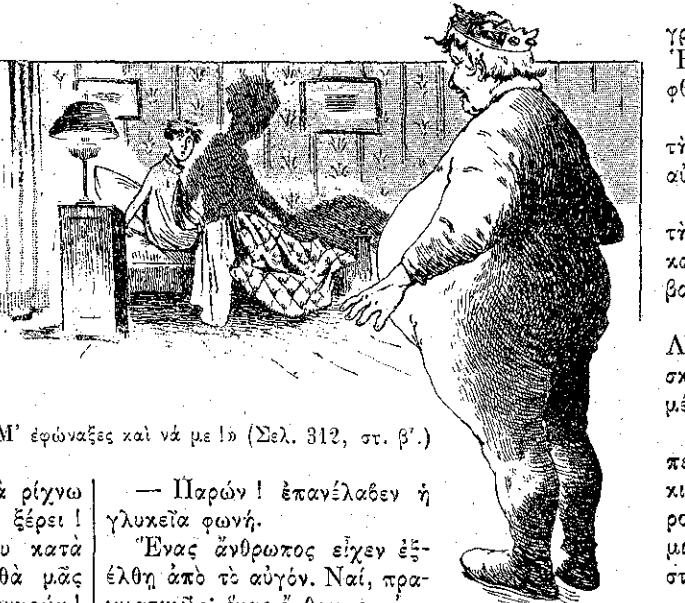
[ΔΙΗΓΗΜΑ γπο L. CHARLEVILLE]

(Συνέχεια της σελ. 304.)

— Εμπρόδεις λοιπόν, ἀς μελετήσωμε, ἀφοῦ ή μοῖρά μας είνε νὰ μελετᾶμε... «Μετά τὸν θάνατον τοῦ Κέδρου, Κέδρος ὁ Β' ὁ νιός του ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου...» Καλέ τί λέγω;... Κάμην λάθος!.. Κι' ἄρχισα νὰ κρύωνα... ἐπάγωσα... Θὰ ξαπλώσω καὶ θὰ μελετήσω στὸ κρεβάτι, ὡς ποῦ νὰ μὲ πάρη ὁ ὅπνος... Θὰ βάλω τὰ δυνατά μου. Τὸ υποσχέθηκα. Πρέπει χωρίς ἄλλο νὰ πάρω καλούτσικο βαθμό.

Ο Λελές ἔχωθη ἀνάμεσα εἰς τὰ σκεπάσματα, ἐκουκουλώθη ἦσα εἰς τὸν λαιμόν, ἄφισε τὸ κεφάλι του εἰς τὸ μαλακὸν μαξιλάρι, — τί εὐχαρίστησε, νὰ αἰσθάνεται εἰς τὸ κρανίον του τὰ πούκουλα, καὶ εἰς τὸ πηγούνι του τὸ ἀπαλὸν μετάξι του παπλώματος! — ἔκειτα ἔδγαλε τὸ ἔνα χέρι καὶ ἔπηρε τὸ τέτραδιν τῆς Γεωγραφίας.

— Μοῦ φαίνεται ὅτι καλλίτερα μ' ἀρέσει η Γεωγραφία... Δέν εἶμαι ἐντελῶς βέβαιος, ἀλλά... Δὲ βαρύσαι! πάρ' τὴ μιά, κτύπα τὴν ἄλλη... «Η Ελλάς δρίζεται πρὸς βορρᾶν μέν...» Επρεπε νὰ εἴχα καὶ τὸ χάρτη γιὰ νὰ «Μ' ἐφώναξε καὶ νὰ με!» (Σελ. 312, στ. β').

— Παρών! ἐπανέλαβεν ἡ γλυκεῖα φωνῆ.

— Ενας ἄνθρωπος εἶχεν ἔπληθη ἀπὸ τὸ αὐγόν. Ναί, πραγματικῶς ἔνας ἄνθρωπος ἀμφιβόλου θλιψίας, χονδρός, παχύς, ἀνθηρός, ἀγένειος, μὲ ξανθὰ μαλλιά, τὰ ἐποία ἔστολιζε στέμματα ἀργυροῦ ποικιλμένον μὲ πολυχρόμους πολυτίμους λίθους. Ο κύριος αὐτὸς, ἢν κ' ἐλαφρότατα ἔνδεδυμένος μὲ μαγιὸν λεπτόν, χρώματος ροδοφύλλου, δὲν ἐφαίνετο νὰ κρύψῃ δόλον. Έθηπευσεν ἐλαφρὰ τὸ μάγουλον τοῦ Λελέ, μὲ χέρι χλιαρὸν καὶ μαλακόν.

— Μ' ἐφώναξες καὶ νὰ με!

— Μὰ ποὺς εἰσθε, κύριε;

— Είμαι ο θεὸς τῶν Οκνηρῶν.

— Ωστε ὑπάρχει ἀλήθεια καὶ θεὸς τῶν Οκνηρῶν;

— Η παρουσία μου σὲ πληροφορεῖ.

— Καὶ τί ἥλθατε νὰ κάμετε ἔδω;

— Ήλθα νὰ σὲ πάρω καὶ νὰ σὲ πάρω εἰς τὸ ὄστρο μου, εἰς τὴν γώρα τῶν Οκνηρῶν. «Ἐρχοσάς;

— Στὸ ἄστρο σας!.. Θὰ είνε βέβαια πολὺ μακρύ.. Καὶ τὸ ταξεῖδι θὰ είνε ἀτελείωτο καὶ πουραστικό.

— Βέβαιος, — ἀς ἐπικαλεσθῶ τὴν Μούσαν καὶ τὸν θεὸν τῶν ποιητῶν,

— ὁ Ἀπόλλων είνε νομίζω, μὰ δὲν είμαι βέβαιος;

— Στὸ ἄστρο σας!.. Θὰ είνε βέβαια πολὺ μακρύ.. Καὶ τὸ ταξεῖδι θὰ είνε ἀτελείωτο καὶ πουραστικό.

βάθους ψυχῆς! "Ελα ἐδῶ, θεὲ τῶν 'Οκνηρῶν!

— Παρών! ἀπεκρίθη μία γλυκεῖα φωνή.

— Ή μικρὰ λάμπα ωχρίσε πρὸ τῆς ζωηρᾶς καὶ παραδέξου λάμψως, η ὅποια διεχθύθη εἰς τὰ δωμάτιαν. Καὶ μ' ἔκπληξιν ἀνακατευμένην μὲ τρόμον, ὁ μικρὸς εἶδεν ἐμπρός του μίαν λαμπτρὰν σφαῖραν τόσο μεγάλην, ὡστε τὸ ἐπάνω της μέρος ἡγγιζε τὸ ταβάνι, ἐνῷ τὸ κάτω ἐστηρίζετο εἰς τὸ πάτωμα. Κυττάξας μὲ προσοχὴν τὸ πρᾶγμα αὐτό, εἶδεν ὅτι ὀμοίαζε μὲ γιγαντιαῖν σαπουνόφουσκαν. Τὰ τοιχώματα τῆς ήσαν διαφανῆς ὡς ἀπὸ κρύσταλλον χονδρόν. Καὶ ἔξαφνα ἡ λαμπτρὰ ἐκείνη σφαῖρα ἔχωρίσθη, ἥνοιξεν εἰς δύο, σπῶς ἀνοίγει μία μπούπωνέρα εἰς σχῆμα αὐγοῦ.

— Μπράδο! Ίδου παρατήρησος ἀξία ἀληθινοῦ ἀκνηροῦ! Μὰ τῶς ἐνόμισες πῶς ἀναβαίνουν εἰς τὸ ἀστρο μου; Μὲ καμπιὰ μεγάλη σκάλα;

— Δέν εἶμαι μωρὸς παιδί! Ύποθέτω ὅτι θὰ ἔχετε κανένα ἀερόστατο ἢ ἀερόπλοιο... σαν τοῦ Κοσμοκράτορος.

— Επεσες ξέω! Νὰ τὸ ἀερόπλοιο μου!...

Καὶ ἔδειξε τὴν κρυσταλλίνην σφαῖραν, της μέρος ἡγγιζε τὸ ταβάνι, ἐνῷ τὸ κάτω ἐστηρίζετο εἰς τὸ πάτωμα. Κυττάξας μὲ προσοχὴν τὸ πρᾶγμα αὐτό, εἶδεν ὅτι ὀμοίαζε μὲ γιγαντιαῖν σαπουνόφουσκαν. Τὰ τοιχώματα τῆς ήσαν διαφανῆς ὡς ἀπὸ κρύσταλλον χονδρόν. Καὶ ἔξαφνα ἡ λαμπτρὰ ἐκείνη σφαῖρα ἔχωρίσθη, ἥνοιξεν εἰς δύο, σπῶς ἀνοίγει μία μπούπωνέρα εἰς σχῆμα αὐγοῦ.

— Μ' αὐτὸς θὰ ταξιδέψωμε;

— Μ' αὐτό.

— Δέν υπάρχει κίνδυνος;

— Κανείς σ' νὰ ἔμενες καὶ εἰς τὸ διερήθαστο σου.

— Τότε λοιπόν, νὰ ντυθῶ. Σᾶς παρακαλῶ, περιμένετε με λίγα λεπτά.

Ο Λελές ἔνεδύθη πολὺ γρηγορώτερα τοῦ συνήθους. Ή περιέργεια του είχεν ἔξαφθη εἰς μεγάλον βαθμόν.

— Μὰ πῶς θὰ βγῆ ἀπὸ τὴν κάμπα μου ἡ πελωρία αὐτὴ σφαῖρα;

— Οπως μπῆκε. "Εχει τὴν ἰδιότητα νὰ συστέλλεται καὶ νὰ διαστέλλεται κατὰ βούλησιν. Ξεύρεις Φυσική;

— Εννοῶ, ἀπήντησεν ο Λελές, φουσκόνει καὶ ξεφουσκόνει. Μ' αὐτὸς ποὺ είνε μίσα;

— Χά, χά! Φοβάσαι τὸ πετοὶ σου. "Εγνοία σου δύως" κι' αὐτὸς ποὺ είνε μέσα μποροῦν νὰ μεγαλώνουν καὶ νὰ μικράνουν κατὰ τὸς περιστάσεις.

— Καὶ δὲν πονεῖ αὐτό;

— Μὰ ἔγω φάνομαι νὰ πονῶ ἡ γά τονέσα; δὲ μὲ βλέπεις;

— Πραγματικῶς, ἡ ὄψις σας είνε θαυμασία. Νὰ πάρω δύως καὶ τρόμια γι' αὐτὸς τὸ ταξεῖδι, ποὺ θὰ διαρκέσῃ βέβαια πολὺ;

— Απεναντίας, θὰ διαρκέσῃ πολὺ λίγο. "Επειτα, ἔγω ἔκεῖ μέσα δὲ τι χρείασται.

Καὶ ἔδειχγε τὴν μεγάλην διαφανῆ σφαῖραν.

— Καὶ τί θὰ κάμω εἰς τὴν χώρα ποὺ θὰ μὲ πάτε;

— Τίποτα. Κανεὶς δὲν ἐργάζεται εἰς βασίλειό μου.

— Μὰ δὲν διαβάζουν, δὲν γράφουν, δὲν κάνουν τίποτα;

— Απολύτως.

— Μὰ πῶς ζουν;

— Θὰ ιδης... "Ελα, είσαι έτοιμος;

— Μάλιστα, κύριε.

— Εμπρός! έμπα μέσα!

Ο Λελές εἰσηλθεν ἐντὸς τῆς σφαί-

ρας. Ό χονδρὸς ἄνθρωπος τὸν ἡκολοθῆσε. Καὶ οἱ δύο ἐκάθισαν εἰς μαλακὸν κυρλικὸν διέβαν ἀπὸ πόδινον βελούδον.

Τότε ἡ σφαῖρα ἀρχίσε νὰ μικραίγη, γὰ μικραίγη, ως ποὺ ἔγινε σὰν ἔνα μεγάλο καρπούζι, καὶ ἔτσι ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ μισαγούκτεν παράθυρον, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ.

— Θέλεις τίποτε ἄλλο; ήρώησεν ὁ

Όλιγον καὶ ὅλιγον τὰ σύντη διέλυστο. Ή σφαῖρα ἔξηκολουθεῖ νὰ διασκῆνες μὲ κίνησην ηρεμούντο. Ή Λελές εύρε τὸ ποτὸν θαυμάσιον.

Ός επιδόρπιον. τὸ ἀγεκάντηλητον κουτί επροκήθευσε διάφορα γλυκιόματα, σπάνια φρούτα καὶ σοκολατίτεσε πραλίνη.

— Θέλεις τίποτε ἄλλο; ήρώησεν ὁ

Όλιγον καὶ ὅλιγον τὸν θρόνον μὲ λόγων, ἡ ποτὸν θαυμάσιον μεγάλων διαστάσεις γιγαντιαίας ἔπειτα πάλιν ἐμίκραναν, καὶ σχεδίεν δὲν ἐφαίνοντο πλέον. Τούτο ἐσήμαινεν δὲτοι ταξιδεύοντα μὲ απεμακρύνοντο ἀπὸ αὐτὰ καὶ ἐπιλησίαζαν ἄλλα.

— Κούτενούμε νὰ φάσωμε! εἶπεν ἐπιτέλους ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ ροδόχρου μαγιό. Βλέπεις τὸ πάροπρον οὐρανόν; Καὶ πραγματικῶς μοιάζει μὲ τὸ φεγγάρι.

— Λέγουν δὲτο τὸ φεγγάρι είνε πεντάτη φορές μικρότερο ἀπὸ τὴ γῆ, εἶπεν ο Λελές, πολὺ περήφανος ποὺ ηρέυσεν αὐτὴν τὴν λεπτομέρειαν ἀπέξω. Ή Χώρα τῶν Οκνηρῶν δὲν μπορεῖ νὰ είνε μεγάλη σὰν τὸ φεγγάρι.

— Εἶπεν ἀπόμη μεγαλητέρα. Ήταν τὸ φεγγάρι εἰνα πεντάτη φορές μικρότερο πολὺ τοῦ θεοῦ περήφανος ποὺ ηρέυσεν αὐτὴν κατοικησιμούν, σὲ βεβαιώ δὲτο δὲν θὰ ἐφθανεις νὰ περιλαβῇ ὅλους τοὺς οὐρανούς τοὺς σύμπαντος κόσμου.

— Τῆς γῆς θέλεις νὰ τείνεις νὰ πάτης τε;

— Πειτα, πρέπει νὰ φύλαξουμε φαγητά καὶ γι' αργότερα.

— Περιττόν, μικρέμου φαγᾶ! Ή βράσουμε εσείς οὐρανούτα λεπτό.

— Κάμουμε λοιπὸν ἐπατάσης αὐτὸς μὲ λίτιδα τὴν ωραίαν, καὶ διευτέλεστο, κύριε!

— Χίλια τὸ διευτέλεστο!.. Εἶνε φανταστικό! δὲν τὸ χωρεῖ δὲ νοῦς μου!

— Μήν κο

ώφειλαμεν τό πάν, σάν νά μήν ήτο ή ἐπισήμως ἀναγνωρισμένη βοηθός τῶν ἐλληνίδων μητέρων...» Λεπτοτάτη ή παρατηρήσις σου, ἀγαπητή μου. Δι' αὐτὸν κ' ἔγδι απότελευτων νά μεταχειρίζωμαι τὰς λέξεις συνδρομητῆς — συνδρομήτρια. Λέγω: οἱ φίλοι μου, τὰ παιδιά μου, αἱ κόραι μου, κτλ.

"Εδωσα τὴν ἐπιστολήν σου εἰς τὸν κ. Φαίδωνα, Παλλάς, ὁ δόκιμος πολὺ ἡπόρησε διότι παρεξήγησες ἐντελῶς τὸ ἄρθρον του ἔκεινο. Δεν ήτο διόλου κατὰ τῶν νεαρῶν ποιητριῶν καὶ ψέρω τῶν γένων ποιητῶν. "Ελεγεν ἀπλῶς διὰ τοὺς πατέρας, οἱ δόπιοι κάμουν αὐτὰς τὰς διακρίσις, κ' ἐπιστοποίει ἐν γεγονός σύνηθες καὶ ἄδικον.

Μοῦ ἔρεσε πολὺ η περιγραφή τῆς ἔξοχης σου, "Ἡώ τῆς Κεφαλληγίας. "Ἐννομισα ὅτι βλέπω κ' ἔγδι ἐμπόρος μου νά ὑφεῖται ὁ ωραῖος ἐξένιος, «έλατοδασής καὶ μεγαλοπρεπεῖτος Αἴνοις...». Εὔχε!

Ὄραιας ἐπιστολὲς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑδομάδα καὶ οἱ ἔξις: Μαῖα Μάια, Φίλη τῶν Ζέων, Πλοιαρος Νέων, Τατεινὸς Κύριος καὶ Γίγινιά Αμμουδιά, τὴν ὥποιαν εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ἔσπειθωμα.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΥΔΩΝΥΜΟΝ

[Οδὲν ψευδόνυμον δικρίνεται ἢ ἀναγνοῦσθαι μὲν ευνοεῖται ὑπὸ τῶν δικαιώματος φ. φ. 1. Τὸ ἔνορμόν μεν ἢ ἀναγνοῦνται τοῖς 80 Νοεμβρίου 1909. "Οσοι συνοδεύονται αὐτῷ, ἀνήκουν εἰς ὅγρα, καὶ δύο αὐτοὶ εἰς κούτσια.]

Νέα ψευδόνυμα: Κεφαλλήν ὁ Σουδανός, α. (Γ. Α.) Παρθένον Δάσος, α. Λευκὸς Ἐλέφας, α. (1;) Κομήτης τῆς Χλόης, α. (+) "Ἐνδοξος Σαλαμίς κ. Μικρὰ Γόνησσα κ. (Α. Κ.) Μικρὰ Ἀνθοδόση, κ. (Σ. Γ.) Μῆλον τῆς Ἐριδος κ. (Θ. Δ.) Κόρη τοῦ Γιαλοῦ, κ. Κόρη τοῦ Βουνοῦ, κ. Θεόλλα κ. (Σ. Β.) "Ηούχο Ασράν, α. (Α. Γ.) Ερασιτέχνης α. (Δ. Η.) Εποχὴ τοῦ Περιπλέους, α. Ἐξέδρα Πατρών, κ. (Ε. Ζ.) Βουνωμένη Θάλασσα, κ. (1;!) Ἐξηγησιούντος Κῦμα, α. (Α. Σ.) Ἐνοσείχθων Ποσειδῶν, α. (=+1;) Νεοαντίοντά Φουντωτή, κ. (Α.) Νεράδιδα τοῦ Γιαλοῦ, κ. Μελοδικὴ Φωνή, κ. (Χ. Κ.) Κόρη τῆς Κοτήτης, κ. (Μ. Η.) Δὸν Κιγιώτης, α. (Α. Α.) Ἀραβίνος Ἰππος α. (Μ. Κ.) Παρδαλός Γάτος α. (Ε. Ζ.) Μεταξούσικη, α. (Κ. Ι.) Κοκκινόδομονηρη, κ. (Φ. Κ.) Γελεόσια Φύσης, κ. Μέλλων Ναναρχος, α. Λούκιος τοῦ Φαλήρου, κ. (=+1;) Κολοσσός τῆς Ρόδου, α. (+!+1;)

* Αγάνεψεις ψευδωνύμων: Νεοέλλην, α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μ. Μυρτιά ἐπιθυμοῦνταν νάνταλλάξον: ὁ Ταπεινὸς Κύριος (0) μὲν Ἐλληνίδα Κυπρίαν, Ἀνθηρὸν Ζωήν, Δάφνη τοῦ Πηρειοῦ, Ἀφροδίτην τῆς Μῆλον, Φωτοσκιασιν, Χονσό Παγῶν, Χρυσῆν Μάσκαν — ὁ Κεραλλῆς Σουδανὸς (0) μὲν Ζυλχὸν Χανούν, Κέμα τῆς Λευκάδος, Μηροβόλον Ior, Εἴθημον Άθρη, Κόρην τῶν Κυμάτων, Μουρμούραν, Φυσιολάριδα, Εὐγενῆ Καρδίαν, Νάρην, Κόκκινην Γορμάτα, Ἀγιούσιονδο, Λίγυτιαν Βασιλόπατα — ὁ δοῦν τῆς Σπάρτης (0) μὲν Ἐγγονον Αντοκάροδος, Κινητήν τῆς Ἐσθίμου, Μή μὲ Δημούσιη — ὁ Ελευθερος Ἐλλην (0) μὲ Δειπαπετατῆ Πλοιαρον, Ταπεινὸν Κύριον, Κόρην τῶν Κυμάτων — τὰ Μαῖα Μάια (0) μὲ τὴν Ἰονιάδα — ὁ Απόλλων (0) μὲ Ἀργυρόσοκον Ἀπόλλων, Ἀθανάσιον Διάκον, Παλλάδη, Αἴρων τῆς Νεοτήτος — ὁ Αγαπηών (0) μὲ Αντοκάρατην τῶν Βαλκανίων, Ἐλλάδα τοῦ Μέλλοντος, Γαλανήν μας Σταυροφόρων, Ἀνοικτόναρδον Ἀροακεύδα, Σόρη Μαριτόν — ὁ Αθανάσιον Διάκον (0) μὲ Ἐλληνην Σημαίαν καὶ Πάντα Βουλόμενον — τὸ Ξενητεύεντο Ποντί (0) μὲ Ἐπικούριον Απόλλων, Αρροσθοντον Ανγήν, Ἀρχιεπίσκοπον Γερμανόν.

385. Δικτυώτων.

* * * * * = Ἀρχαιότατος Βιστιλέν. * * * * * = Μυθογράφος. * * * * * = Διάσημος γυνὴ ἀρχαία. * * * * * = Γυνὴ τῆς Γραφῆς. * * * * * = Εστάλη ὑπὸ τὸ Μικρὸ Διαβριλάνι

386. Ἀκροστιχίς

Τὰ ἀρχικὰ τῶν κάπωις ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ἀρχαῖον θεόν:

1. Φιλόσοφος. 2. "Ορα τοῦ ἔτους. 3. Νῆσος ἔνδοξος εἰς τὴν νέαν Ιστορίαν. 4. Νῆσος ἔνδοξος εἰς τὴν ἀρχαίαν Ιστορίαν.

Ἐστάλη ὑπὸ Σταματίας Σ. Πατρικίου

387. Ἐλληνοσύμφωνον.

ει - εια - ειε - αυο - ε - αυο.

Ἐστάλη ὑπὸ τὸν Ἀπόλλωνος

388. Γρῖφος.

αααα ε εααα ε EX ε Κ κι' li

Ἐστάλη ὑπὸ τὸν Μικροῦ Δόγη

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ασκήσεων τῶν φύλλου. 31

384. Εἰκοσάλεπτον (οἰκη. σά, λεπτόν.)— 305. Ζωμὸς-ώμος. — 306. Βιθλον-βιολίν.— 307. Ήρα-άηρ.

300. Π Ι Α II Γ Λ Α Υ Ε Ο Ρ Α Τ Ι Ο Σ Χ Α Ι Ρ Ω Ν Ε Ι Α Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ε Ι Α

309. Εἰς οἰωνὸς ἀριστος ὀμύνεσθαι περὶ πάτησης. — 310-314. Διὰ τὸν Δ. Κ : Διόσκορος, Δειάνη, Κόδρος, Κάδμος δάκνω. — 315. ΠΕΤΡΟΣ-ΑΙΓΑΙΟΝ (ΠΑΥΘηρ., Ἐπιμενίδης, ΤερΓεττη, Ρωσία, Ουρανός, Σούνιον). — 316. Μὴ προτρέψετο η γλώσσα τοῦ νοῦ. — 317. Μηδεὶν πονηρῷ σύνισθι (μηδὲν ὑπὸ νῖφων - σὺν εἰς θῆτα).

380. Δεξιγγιφος.

Ἐν γράμμα καὶ εἰς σύνδεσμος Μὲ ἑρτετὸν ἡδύθησαν, Κ' εἰς ἀνατὰ Αιγύπτιον Εὔδης μετεμορφώθηται. — Εστάλη ὑπὸ τὸν Ασπρού Καφέ

381. Συλλαβόγριφος.

Δυό γράμματα ἀν δέσης Μὲ συνδεσμον κοινόν, Θεὸν ὑποτελέσης

Ἀρχαίαν ἐπὶ λεπτόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τὸν Πορφύρον Αγγέλου

382. Στοιχειόγριφος.

Κάμων ἔνα λάθος ἐτόν φαλύρο, Σφάλω ἐτὴν πρώτη νότα, Κ' ἀπὸ τὸ φάλτο ποῦ ἀσχημος Ἐκτύπησες ετ' αὐτά μον, Κρύο νὲ βρέχη εἰσθίουμαι Τὸ μέτωπο μου ίδρωτα, Καὶ νέ κτυπά σα σφυρὶ Ακούω τὴν καρδιά μου.

Ἐστάλη ὑπὸ τὸν Δέντρου Αρέτου

383. Στοιχειόγριφος.

Κάμων ἔνα λάθος ἐτόν φαλύρο, Σφάλω ἐτὴν πρώτη νότα, Κ' ἀπὸ τὸ φάλτο ποῦ ἀσχημος σου, Κρύο νὲ βρέχη εἰσθίουμαι Τὸ μέτωπο μου ίδρωτα, Καὶ νέ κτυπά σα σφυρὶ Ακούω τὴν καρδιά μου.

Ἐστάλη ὑπὸ τὸν Δέντρου Αρέτου

384. Στοιχειός.

Στην Γραμματική είμαι πάθος, Είμαι καὶ ὁ ὄργανος σου,

Ἄν με ἀναγραμματίσῃς, Πόλις επιρροάδειλείς είμπρός σου.

Ἐστάλη ὑπὸ Ν. Οικονομοπούλου

385. Στοιχειός.

Οι ἀλλάσσοντες κατοικιαν συνδρομηται, σταυροὶ ἐλληνικη πόλις.

* + * = Στοιχεῖον.

* + * + * = Ἐπιφύνητα,

* + * + * + * = Σύμβολον θεοῦ.

* + * + * + * = Περιέργον γένον.

Ἐστάλη ὑπὸ τὸν Λουκᾶ Λάρα

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ιννοτεμανον ὑπὸ τοῦ "Υπουργείου τῆς Παιδείας" ὡς τὸ κατένοχον παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασκόν εἰς τὴν χώραν ἡμενίκησες καὶ ὑποτελεῖς καὶ ἀναγνωρισμένος.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

* Εσωτερικοῦ:

* Εξωτερικοῦ:

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟΥ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐπετερικοῦ λεπ. 20. Ἐπετερικοῦ φε. κε. 0,20
Φύλλα προηγουμένων ἑταῖν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται εκαπτόντων λεπ. 25 (φε. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Οδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Ετος 31ο. — Αριθ. 39

Ἐπετοικόν 16ος

Ἐπετοικόν 16ος